

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Кісліцина Ірина Олександрівна**

Пигель Р.-С. І.

студентка 1-го курсу магістратури факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

ТАЙМІНГ У ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

У ч.2 ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» дається визначення адвокатській діяльності, що означає незалежну професійну діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту. У своїй діяльності адвокат застосовує певну сукупність методів, технічних прийомів, навичок і засобів, які є адвокатською технікою. Якогось єдиного, вичерпного переліку елементів адвокатської техніки не існує. Ці методи, прийоми та засоби є результатом самостійної творчої діяльності адвокатів. Спробуємо розглянемо таку техніку адвокатської діяльності як таймінг.

Тому необхідно з'ясувати, що ж таке таймінг та як застосовується ця техніка у адвокатській діяльності. Таймінг – це процес, який вимагає професійного, відповідального та творчого підходу, у ньому потрібно визначити необхідний час для висвітлення своєї ідеї чи застосування дії. Успішність діяльності адвоката багато в чому залежить від його вміння обрати правильний момент для дії або вміння вчасно зупинитись. Разом з визначенням правильного моменту застосування певних дій, важливе місце займає й поведінка адвоката у судовому процесі, яка повинна бути бездоганною з дотриманням усіх процесуальних норм. Використання сленгових виразів, метафор, жаргонізмів, образливих виразів є не допустимим. Тільки в окремих випадках, коли необхідно передати пряму мову тієї чи іншої особи, це можливо. Але і в цьому випадку не можна порушувати вимоги етикету. За такі дії адвокат може бути притягнений до дисциплінарної відповідальності за порушення правил адвокатської етики.

Сухий і точний виклад фактів, підкріплений доказами, які будуть представлені у потрібний час, дозволить судді само зробити необхідний висновок. Прикладом цього може бути, така ситуація: у засіданні апеляційного суду однієї з областей адвокат просив поновити строк на оскарження рішення суду. Як на поважну причину посилався на те, що суддя оголосив у засіданні перерву і сказав, що про слухання справи повідомить додатково. Оскільки

тривалий час справа не призначалась, адвокат спочатку звернувся з листом, а потім безпосередньо у суді з'ясував, що суддя у той же день постановив рішення. На підтвердження таких дій адвокат посилався на проведений ним звукозапис процесу та показання свідків. Головуючий у судовому засіданні апеляційного суду оголосив протокол судового засідання, де зазначалось те, що суддя о 12 годині оголосив рішення в присутності сторін. І після цього головууючий запитав адвоката: «То ви звинувачуєте суддю М. у фальсифікації протоколу?» Адвокат відповів: «Ваша честь! Я виклав факти, а висновок робить суд». У тому разі якщо б адвокат заявив про фальсифікацію судом протоколу, то одразу наразився б на різко негативну реакцію суду, але він виклав факти, не роблячи при цьому висновків і головууючий в засіданні за законами психології обрав найбільш крайню оцінку дій суду. В цій ситуації, ми бачимо умілі дії адвоката, з застосуванням, як техніки таймінгу так і дотримання вимог етики [2].

Володіння таймінгом для адвокатів – це одна з найважливіших умов успіху. Важливим є також те, щоб адвокат не боявся викласти свої аргументи захисту перед судом. Також дії адвоката можуть бути несвоєчасними, тоді відбувається порушення вимог таймінгу, уміння вчасно зупинитись – також важливий його елементу. Наприклад, якщо свідок підтвердив певний факт, подальші запитання стають зайвими, а іноді й шкідливими [3].

Час – єдиний ресурс, який не вдається відтворити, його неможливо обігнати, але від нього можна відстати. Надання юридичних послуг не завжди піддається виміру хронометражем, оскільки кожна послуга відрізняється притаманною тільки їй особливістю, яка витікає з соціального характеру самої послуги. Адвокату, який веде справу про розподіл майна між колишнім подружжям, може знадобитися в одному випадку п'ять робочих днів і менше, в іншому – він може не укластися і протягом року. Організація тайм-менеджменту передбачає дотримання адвокатом встановлених законом і клієнтом термінів виконання роботи. На ці встановлені терміни накладаються і інші обов'язки: ділові зустрічі, наради, прийом клієнтів, що вимагає від адвоката чіткої організації роботи і чіткого планування та управління часом для виконання наявних завдань у встановлені терміни, зрив термінів підзиває ділову репутацію адвоката [1]. Нездатність організувати роботу рано чи пізно призводить до зриву встановлених термінів, до поспіху і, можливо, навіть до помилок в роботі, що в кінцевому підсумку обертається негативними наслідками і вдаряє по репутації фахівця і позначається на його самооцінці.

Отже, таймінг – це не тільки мистецтво адвоката влучно підібрати момент для певної дії, але й вміння вчасно зупинитись. Паралельно таймінгу застосовується й тайм-менеджмент, який дозволяє правильно організувати роботу, що є необхідним для успішного виконання своїх обов'язків.

Список використаної літератури:

1. Гарасимів Т.З. Організаційно-управлінська діяльність. Навч. посібник. – Л.: Вид. НУ«ЛП», 2016. 134 с.
2. Зейкан Я.П. Адвокат: навички професії: Практичний посібник. – К.: КНТ, 2008. С.91-92
3. Зейкан Я.П. Захист у кримінальній справі. Наук.-практичний посібник. – К.: «Вища Школа», 2002. 271 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://adhdportal.com/book_1357.html

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Храпенко Олена Олегівна**

Плачкова М.Х.

*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

РОЛЬ АДВОКАТУРИ У РОЗВИТКУ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ДЕРЖАВИ

Після розпаду СРСР та отримання Україною незалежності, одним з основних напрямків розвитку нашої держави став перехід від тоталітарного політичного режиму до демократичного. Концепція пріоритету народу, захисту прав та свобод громадянина стала вирішальною для становлення нової держави.

Конституція України, прийнята в 1996 році, закріпила статус нашої держави, як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної, правової, в якій діє принцип верховенства права. Надання громадянам конституційних прав було необхідним задля становлення правового суспільства, адже, як стверджує В. Темченко, головним критерієм визначення видів та змісту функцій держави сучасного періоду розвитку України є основні права людини та їх види [1]. Механізм реалізації та здійснення захисту прав та свобод громадян не може бути втілений в життя без певних правозахисних інститутів, гарантованих державою. Одним з найважливіших таких інститутів є адвокатура. Згідно зі ст. 2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатура України забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги.

Ефективність та незалежність адвокатури на сучасному етапі розвитку визначає ступінь фактичної демократичності держави. Можна згадати місце адвокатури в радянські часи. Згідно Конституції УРСР 1978 року,